

РЕШЕНИЕ

№ 5105

гр. София, 05.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 05.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **3454** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК вр. чл.220 от закона за митниците.

Делото е образувано е по жалба с вх. № 13881 от 26.05.2020 г., подадена от М. КО О., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез управителя Д. Д. чрез адв.П., срещу Решение с индекс 32-133481//11.05.2020г на Директора на ТД С. Морска към MRN 20 BG002002027428R4/02.04.2020.

К. се за повторно разглеждане на жалбата, след отмяната на Решение № 6098/05.11.2020г. по адм.д. 4865/2020г. на АССГ, с Решение № 4004/30.03.2021г. по адм.д. 939/2021г. на Върховен административен съд и връщането му за ново разглеждане от друг състав на съда.

Жалбоподателят твърди, че оспореното решение е издадено при допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Моли съда да го отмени и да присъди сторените в производството разноски. При второто разглеждане на делото жалбоподателят не е представляван.

Ответникът – Директора на ТД С. Морска в Агенция Митници, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки. Идентично се поддържа и пред настоящия състав на съда.

Административен съд София - град, след катообсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт, намира за установено следното:

По фактите:

При новото разглеждане на делото не са приети нови доказателства.

Не е спорно, че на 02.04.2020г в Митнически пункт В. запад при ТД С. морска са оформени документи за поставяне под режим “допускане за свободно обръщение” на стока “заварени тръби с квадратно или правоъгълно сечение от неръждаеми стомани -1714бр,10284л.м. с тегло 15241кг нетно тегло с код по Т. на стоката 73066110000,изпратено от Т.,с произход Т. с получател М. О..

Митническата декларация за стоката е регистрирана с MRN 20 BG002002027428R4/02.04.2020, конкретно се касае за стока № 2 с деклариран номер на квота 098644. Към момента на декларирането квота 098644 не е била критична и митническата декларация е доведена до състояние “Вдигната стока”, след заплащане от получателя на 22498,18лв ДДС.

В резултат на разпределението, извършено от Европейската комисия и изчерпване на квота № 098644, в информационната система на ТД С. морска е постъпила информация за възникнало митническо задължение по митническа декларация с MRN 20 BG002002027428R4/02.04.2020 в размер на 17654,12лв мито и 3530,82лв- ДДС.

На основание последното, с Решение с индекс 32-133481//11.05.2020г на Директора на ТД С. Морска за стоката по MRN 20 BG002002027428R4/02.04.2020 са определени допълнителни митнически задължения и е отказано предоставянето на тарифна квота 098644 по посочената митническа декларация.

Решението е връчено на оспоравщия на дата 12.05.2020г ,а жалбата е депозирана на 25.05.2020г , поради което е и допустима.

При така установеното по фактите, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, имащо право и интерес от оспорване. Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт и е процесуално допустима, и като такава следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен съгласно нормата на чл. 19 от Закона за митниците орган, постановеното е в съответствие с правомощията му.

Решението е издадено в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, в т.ч. фактически и правни основания за издаването му.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя за нищожност на оспореното решение. С чл. 78, т. 1, т. 2 и т. 3 от Митническия кодекс на Общността са въведени два вида последващ контрол на декларирането. Последващият контрол е свързан със спазването на изрично определена в закона процедура, а при повторната проверка на декларацията митническите органи са освободени от задължението да уведомят проверяваното лице. В разглеждания случай се касае за повторна проверка по чл. 84, ал. 1 от ЗМ. Според тази разпоредба митническите органи могат по собствена инициатива (служебно) или по искане на декларатора да извършат повторна проверка на декларацията. Това е процедура, която обхваща сравняване на попълнената в декларацията информация и установяване на съответствието с приложените към нея доказателства, когато тази проверка е насочена към отстраняване на нередност, която

не е резултат от неправомерно поведение на декларатора - в този смисъл е решение на СЕС по дело С-379/00 година, т. 21). В случая от данните по делото се установява, че е извършена именно повторна проверка на декларацията. Митническият орган е насочил действията си към изясняването съдържанието на декларацията, като е съпоставил информацията по митническата декларация от М. КО О. и съпътстващата стоката документи, използвал е получените резултати от документите от ЕК, свързани с прилагането на тарифните квоти.

За целите на делегиран Регламент 2015/2446 - чл.153 от него, дадена тарифна квота се смята за критична след като са използвани 90% от пълния ѝ обем. На основание чл. 84, ал. 3 от ЗМ, когато при повторна проверка на декларацията или при последващ контрол се установи, че съответният митнически режим е приложен на основата на неверни или непълни данни, митническите органи вземат необходимите мерки, като отчитат новите обстоятелства. Следователно и при двата вида проверка – при повторна проверка на декларацията и при последващ контрол, могат да бъдат установени част от изброените несъответствия. Няма изискване в закона при повторната проверка на декларацията да се издава заповед за възлагането ѝ, докато в разпоредбата на чл. 84в, ал. 1 от ЗМ, която е относима към последващия контрол, изрично е предвидено издаването на такава. За повторната проверка на декларацията няма разписано нарочно производство и може да бъде извършена както б по инициатива на митническия орган, така и по искане на декларатора. Ето защо и в случая не намира приложение чл.84б ал.2 от ЗМ и респективно процедурата по чл.84в от ЗМ, а Директора на ТД С. морска има компетентност по реда на чл.84 ал.1 т.1 от ЗМ вр. чл.101 §1 от Регламент 952/2013г.

Решението е и материално законосъобразно. Представени са допълнително от административния орган писмени доказателства - информацията от Т. с референтна дата 02.04.2020г за стока с код 73066110 с произход Т. и непреференциална тарифна квота 098644, както и извлечение от системата Quota –консултиране на тарифна квота с пореден номер 098644 в периода 01.04.2020г-30.06.2020г. От същите се установява, че съответната квота 098644 е изчерпана към дата 02.04.2020г.

Тарифните квоти се управляват от Европейската комисия и държавите членки в съответствие със системата за управление, предвидена в чл.49-54 от Регламент 2015/2447., а именно:

-Количествата по тарифните квоти не могат да се разпределят по рано от втория работен ден след датата на приемане на митническата декларация, съдържаща искането на декларатора да ползва тарифната квота.

-При всяко разпределение от Комисията се вземат предвид всички неполучили отговор искания за ползване на тарифни квоти, въз основа на митнически декларации, приети до и включително на втория работен ден, предхождащ деня на разпределянето и които са предадени от митническите органи на системата.

-След всяко разпределение комисията уведомява всяка ДЧ за резултатите от разпределянето, състоянието или баланса на всяка тарифна квота след разпределение, всяко изчерпване на тарифни квоти, настъпило след разпределение.

В конкретния случай на 02.04.2020г е регистрирана MRN 20 BG002002027428R4/02.04.2020 с две стоки. За стока № 1 описана като заварени тръби с кръгло напречно сечение от неръждаема стомана 1537 бр,9222 л.м. ,84497 нетни кг,код по Т. 73064080, страна на произход Т., непреференциални тарифни квоти с № 098950 ЕК е разрешила количеството 8497 кг по исканата квота.

За стока № 2 “заварени тръби с квадратно или правоъгълно сечение от неръждаеми стомани” -1714бр,10284л.м. с тегло 15241кг нетно тегло с код по Т. на стоката 73066110000, изпратено от Т., с произход Т. непреференциални тарифни квоти 098644 се установявя,че към 01.04.2020г първоначалното количество по тарифната квота е 16157730кг,като на 01.04.2020г количеството за разпределение и баланса на количеството е в размер на 15746630кг,количеството очакващо разпределение е 5349184кг, а квотата не е критична.

На 02.04.2020г обаче баланса на количеството за разпределение е 0 кг, датата на изчерване е 02.04.2020г и квотата е критична.Ето защо за стока № 2 задълженията следва да се определят въз основа на допълнително мито в размер на 25 % съгласно Регламент за изпълнение 2019/159.

Съгласно чл.56 ал. 1 и 2 от Регламент № 952/2013г когато прилагането на мерките по б. Г до ж от параграф 2 или освобождаването от мерките ,посочени в б.з от чл.56 е ограничено до определен обем от вноса или износа,прилагането или освобождаването се прекратява в случая на тарифни квоти веднага щом се достигне до определения обем на вноса или износа.

Когато при описаните обстоятелства в резултата на разпределението, извършено от ЕК искането за тарифна квота не е удовлетворено, възниква вносно задължение за вносни мита и други публични държавни вземания,които следва да се определят с решение на компетентния административен орган по чл.19 ал.7 от ЗМ.

Предвид на всичко изложено, в заключение следва, че административният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, при спазване на административнопроизводствените правила и при правилно приложение на материалния закон, поради което оспорването е неоснователно и съдът следва да отхвърли жалбата по делото.

С оглед изхода на делото, своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника и на основание чл.143, ал.4 АПК във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК на Териториална дирекция „С. морска“ в Агенция Митници следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото следва да бъде в минималния размер, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ – 100 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, 12-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. КО О., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез управителя Д. Д. чрез адв.П., срещу Решение с индекс 32-133481//11.05.2020г на Директора на ТД С. Морска към MRN 20 BG002002027428R4/02.04.2020.

ОСЪЖДА М. КО О., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез управителя Д. Д. чрез адв.П., да заплати на Териториална дирекция „С. морска“ в Агенция Митници юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв..

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: